

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1967 r.

w sprawie funduszu zakładowego w niektórych terenowych przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy następujących przedsiębiorstw terenowych nadzorowanych przez Ministra Gospodarki Komunalnej:

- 1) przedsiębiorstw wodociągów i kanalizacji oraz rozdzielni wody,
 - 2) miejskich przedsiębiorstw pralni i farbiarni,
 - 3) miejskich przedsiębiorstw gospodarki ciepłej,
 - 4) miejskich przedsiębiorstw taksówkowych,
 - 5) miejskich przedsiębiorstw oczyszczania,
 - 6) miejskich przedsiębiorstw gospodarki komunalnej,
 - 7) miejskich przedsiębiorstw zieleni,
 - 8) miejskich przedsiębiorstw hotelowych prowadzących działalność gastronomiczną,
 - 9) rozlewni gazu płynnego,
- zwanych dalej przedsiębiorstwami.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78),
- 2) „planowanej rentowności” — należy przez to rozumieć wskaźnik wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje ustalony w planie techniczno-ekonomicznym wynik finansowy z całokształtu działalności gospodarczej

do kosztu własnego sprzedaży produkcji i usług; przez wynik finansowy rozumie się planowany zysk (stratę) z całokształtu działalności gospodarczej przedsiębiorstwa bez dopłat budżetowych,

- 3) „rzeczywistej rentowności” — należy przez to rozumieć wskaźnik rentowności netto wyrażający stosunek procentowy, w jakim pozostaje wynik bilansowy z całokształtu działalności gospodarczej do rzeczywistego kosztu własnego sprzedanej produkcji i usług tej działalności po weryfikacji i dokonaniu ewentualnych korekt wyniku oraz kosztów i sprzedaży; przez wynik bilansowy rozumie się rzeczywisty zysk (stratę) z całokształtu działalności gospodarczej przedsiębiorstwa bez dopłat budżetowych,
- 4) „punktach poprawy rentowności” — należy przez to rozumieć różnicę pomiędzy rentownością osiągniętą w okresie sprawozdawczym a rentownością, z którą rentowność ta zgodnie z przepisami rozporządzenia jest porównywana; rentowność należy wyliczać z dokładnością do dwóch cyfr dziesiętnych,
- 5) „funduszu plac” — należy przez to rozumieć osobowy fundusz plac planowany na dany rok,
- 6) „zrzeszeniu” — należy przez to rozumieć wojewódzkie zrzeszenia gospodarki komunalnej i mieszkaniowej (miejskie zjednoczenia z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w miastach wyłączonych z województw oraz wydziały gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w tych województwach, w których nie utworzono zrzeszeń),
- 7) „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” — należy przez to rozumieć również prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w § 1 pkt 1—4 dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 3% funduszu płac, jeżeli osiągną rentowność co najmniej równą rentowności uzyskanej w roku poprzedzającym.

2. Przedsiębiorstwa wymienione w § 1 pkt 5—9 dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% funduszu płac, jeżeli wykonają określone przez prezydium właściwej rady narodowej zaplanowane na dany rok zadania rzeczowe lub finansowe. Maksymalna ilość zadań, od których uzależniony jest odpis zasadniczy na fundusz zakładowy, nie może przekraczać 3 zadań.

3. Jeżeli przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, osiągną poprawę rentowności w porównaniu do rentowności osiągniętej w roku poprzedzającym i uzyskają prawo do odpisu zasadniczego, dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w następującej wysokości:

- 1) jeżeli przedsiębiorstwo nie zaplanuje poprawy rentowności w stosunku do roku poprzedzającego, a osiągnie ją; odpis dodatkowy oblicza się według stawek podanych w pkt 1 tabeli, stanowiącej załącznik do rozporządzenia,
- 2) jeżeli przedsiębiorstwo zaplanuje poprawę rentowności w stosunku do roku poprzedniego i osiągnie ją, odpis dodatkowy przypadający za osiągnięcie zaplanowanej poprawy rentowności oblicza się według stawek podanych w pkt 2 tabeli, stanowiącej załącznik do rozporządzenia,
- 3) w razie przekroczenia planowanej rentowności, o której mowa w pkt 2, odpis dodatkowy przypadający za to przekroczenie oblicza się według stawek podanych w pkt 1 tabeli, stanowiącej załącznik do rozporządzenia,
- 4) w razie gdy przedsiębiorstwo nie osiągnie zaplanowanego wskaźnika rentowności, o którym mowa w pkt 2, ale poprawi rentowność uzyskaną w roku poprzednim, odpis dodatkowy oblicza się według stawek podanych w pkt 1 tabeli, stanowiącej załącznik do rozporządzenia.

§ 4. 1. Jeżeli rentowność osiągnięta przez przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1 pkt 1—4, jest niższa od rentowności osiągniętej w roku poprzedzającym — odpis na zasadniczy fundusz zakładowy, ustalony według stawek podanych w § 3 ust. 1, ulega zmniejszeniu o 2% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia rentowności w porównaniu z rentownością w roku poprzedzającym w granicach do 5% pogorszenia oraz o dalsze 4% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach powyżej 5% do 10% pogorszenia i o dalsze 7% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach powyżej 10% do 20% pogorszenia.

2. W razie pogorszenia rentowności o 20 lub więcej procent przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego.

3. Jeżeli przedsiębiorstwa wymienione w § 1 pkt 5—9 nie wykonają któregośkolwiek z zadań, o których mowa w § 3 ust. 2, tracą prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości proporcjonalnej do ilości punktów ustalonych dla danego zadania. Łączna ilość punktów za 2 lub 3 zadania równa się 100.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w § 1 pkt 1—4, których planowana rentowność jest niższa od rentowności osiągniętej w roku poprzedzającym, oraz przedsiębiorstwa nowo powstałe dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości określonej w § 3 ust. 1 za osiągnięcie rentowności zaplanowanej na dany rok.

2. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, planowanej rentowności, odpis zasadniczy na fundusz zakładowy ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w § 4 ust. 1 i 2.

3. Przedsiębiorstwa, których planowana rentowność jest niższa od rentowności osiągniętej w roku poprzedzającym, oraz przedsiębiorstwa nowo powstałe dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę rentowności planowanej w wysokości ustalonej według stawek podanych w pkt 1 tabeli, stanowiącej załącznik do rozporządzenia.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwom, które wykazą się szczególnymi osiągnięciami w zakresie wzrostu sprzedaży usług świadczonych dla ludności, lub przedsiębiorstwom, w których zajdzie potrzeba zneutralizowania skutków pogorszenia rentowności lub niewykonania zadań rzeczowych, wywołanych przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa, może być przyznany fundusz zakładowy lub mogą być dodatkowo zwiększone odpisy na fundusz zakładowy.

2. Na cele, o których mowa w ust. 1, może być przeznaczona łączna kwota nie większa niż 0,5% funduszu płac przedsiębiorstw wymienionych w § 1 zgrupowanych w zrzeczeniu.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek dyrektora zrzeszenia, przedstawiony w porozumieniu z zarządem okręgu związku zawodowego. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może przekazać swoje uprawnienia dyrektorowi zrzeszenia.

§ 7. Przy ustalaniu rentowności osiągniętej za dany rok dokonuje się korekty kosztów i wyniku, przewidzianej w art. 6 ustawy. W przedsiębiorstwach planowo deficytowych, jak również w przedsiębiorstwach, w których ceny zbytu na niektóre wyroby i usługi zostały ustalone poniżej jednostkowych kosztów wytwarzania, koryguje się ich wyniki wskaźnikiem zmiany sprzedaży wyrobów i usług w porównaniu do roku poprzedniego, a w przedsiębiorstwach określonych w § 5 ust. 1 — w porównaniu do planu.

§ 8. Kwota dodatkowego odpisu na fundusz zakładowy nie może przekraczać faktycznie osiągniętej kwoty poprawy wyniku.

§ 9. W przedsiębiorstwach objętych niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem warunków działania tych przedsiębiorstw, przepisy uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad podziału funduszu zakładowego przeznaczonego na nagrody (Monitor Polski Nr 61, poz. 322).

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa, w których podstawą do odpisów na fundusz zakładowy jest rentowność, dokonują kwartalnych odpisów na fundusz zakładowy przyjmując za podstawę obliczenia tych odpisów odpowiednie dane wynikające z kwartalnych sprawozdań finansowych, a za podstawę rocznego odpisu dane wynikające ze zweryfikowanego rocznego sprawozdania po dokonaniu korekt, o których mowa w § 7.

2. Przedsiębiorstwa, w których podstawą do odpisów jest wykonanie zadań rzeczowych, dokonują odpisów (kwartalnych i rocznego) na fundusz zakładowy na podstawie sprawozdań dotyczących wykonania tych zadań.

3. Za podstawę obliczeń odpisów kwartalnych przyjmuje się dane od początku roku do końca danego kwartału. W celu ustalenia kwot odpisów kwartalnych należy porównać rentowność osiągniętą za dany okres z rentownością

osiągnięta w odpowiednim okresie roku poprzedniego, a w przedsiębiorstwach, o których mowa w § 5 ust. 1, z rentownością planowaną na dany okres. Podstawą do dokonywania odpisów kwartalnych za wykonanie zadań lub wskaźników rzeczowych jest wykonanie ich w danym okresie w wysokości planowanej.

4. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych na poczet funduszu zakładowego w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy, obliczonego za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% funduszu plac wykonanego w danym okresie.

§ 11. 1. Jeżeli osiągnięte w danym roku wskaźniki rzeczowe i finansowe przedsiębiorstwa nie uzasadniają pełnej wysokości utworzonego i wypłaconego zaliczkowo funduszu zakładowego za pierwsze półrocze oraz za trzeci kwartał, kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu zakładowego następnego roku lub z funduszy następných lat — aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakłado-

wego zostanie ujawnione, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej od rzeczywiście przysługującej.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełnia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu i w związku z tym nie może utworzyć funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% funduszu plac; wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w okresach następnych danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, wówczas kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, należy traktować jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego.

§ 13. Do przedsiębiorstw taksówkowych nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1960 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej (Dz. U. z 1960 r. Nr 40, poz. 241 i z 1963 r. Nr 19, poz. 102).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1967 r. (poz. 154).

TABELA STAWEK ODPISÓW DODATKOWYCH NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY ZA POPRAWĘ WSKAŹNIKA RENTOWNOŚCI

Wyszczególnienie	Stawka dodatkowego funduszu zakładowego wyrażona w procencie funduszu plac za jeden punkt poprawy wskaźnika rentowności
1) Za osiągnięcie poprawy rentowności określonej w § 3 ust. 3 pkt 1, 3 i 4 oraz w § 5 ust. 3 rozporządzenia: do 2 punktów	0,6
powyżej 2 do 4 punktów	0,4
powyżej 4 punktów	0,2
2) Za osiągnięcie poprawy rentowności określonej w § 3 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia: do 1 punktu	0,6
powyżej 1 do 2 punktów	0,7
powyżej 2 punktów	0,8